

LLIBRES REBUTS

CASANOVA, Emili (ed.) (2012): *Onomàstica mediterrània. Onomàstica d'origen zoonímic i dels intercanvis entre pobles*. València: Denes, 444 p.

En aquest volum es recullen 26 contribucions dels participants en el col·loqui *Onomàstica mediterrània*, que es centrava en l'onomàstica d'origen zoonímic i en les circulacions onomàstiques en la Mediterrània, i que tingué lloc a València l'abril de 2012. El col·loqui, organitzat per Emili Casanova, que també edita el volum que presentem, s'emmarcava també en les activitats de l'escola de doctorat d'estudis humanístics de la Universitat de Torí. Per aquest motiu, la majoria de participants són o bé valencians o bé italians, i també ho són els temes que tracten. Després d'una introducció d'Alda Rossebastiano, coordinadora de la secció d'onomàstica del doctorat esmentat, hi trobem disset contribucions a l'entorn de l'onomàstica d'origen zoonímic; la majoria estan destinades a comentar la zoonímia en l'onomàstica, ja sigui toponímia o antroponímia, d'una determinada zona (italiana o valenciana) o època (així, s'inclouen articles sobre temes com els zooantropònims en l'àrea pullesa, els zootopònims al Piemont, la zootoponímia entre el Penyalgosa i el Montlleó, els malnoms d'origen animal en les parles "xurres", etc.). Altres articles tenen una orientació semàntica i tracten, p. ex., de les designacions de la vaca o del gall i la gallina a l'onomàstica del Piemont o de l'ús de "alosa" en els noms personals del sud de França i el Piemont, etc. S'aparten d'aquesta tònica general un article dedicat als noms dels gats a Romania i dos articles, que clouen la secció, dedicats a zooantroponímia llatina. La segona part temàtica del volum comprèn 9 articles dedicats a les circulacions onomàstiques en la Mediterrània. En aquests articles s'observa la Mediterrània com l'espai de circulació que ha estat al llarg dels segles: cognoms maltesos a València, cognoms espanyols a Malta o a Itàlia, cognoms occitans a Tortosa, etc. Tot i els diferents temes i metodologies emprades, el lector interessat hi trobarà elements que li permetran enriquir la perspectiva comparatística en antroponímia romànica. [Nota del C. de R.]

CLAVO SEBASTIÁN, Rosa María / MARTÍN DE HOYOS, Eduardo (2011): *Diccionario etimológico de términos de Ciencias Naturales*. Saragossa: Mira editores, 802 p.

En aquest diccionari es recull un gran nombre de termes específics de les ciències naturals en castellà; alguns, els menys, usuals en la llengua comuna, com *cobre*, i d'altres, la majoria, els que formen part només del llenguatge dels especialistes. Per cada terme s'indica la data d'aparició en la llengua i també la primera aparició en un diccionari de l'Academia Española. També s'indica els components etimològics del mot, gairebé sempre mots llatins o grecs, quan no són deonomàstics (com *daltonismo*); el significat en castellà; el que seria el significat etimològic; i l'etimologia dels seus components. Els articles acaben amb la indicació del que s'anomena "particularidades peculiares en su formación" (p. 14) i que, sens dubte, és el que sembla més interessant des de la nostra perspectiva de romanistes; es tracta de la indicació de la llengua original i la data en la qual s'ha creat un mot (p. ex., en *darwinismo*, «Término creado en 1864 en ingl. *darwinism* por el biólogo británico Thomas Henry Huxley (1825-1895)»,